

iparosok és a magángazdák azok, akiknek semmiféle politikai érdekvédelmük nincs. Tagságunk létszáma 12–15 ezer körül van. Valamikor a kisebb településeken, falvakban volt a bázisunk, de most éppen ezeken a helyeken a legnagyobb a megfélemlítés, ezért hiába a szimpátia, belépni nem mernek. Nagyobb településeken alakultak szervezeteink, például Százhalombattán vagy a bányászok lakta Bokodon, aminek az az érdekessége, hogy a bányászok között sohasem működött azelőtt a Kisgazda Párt.

A programunkon mi még dolgozunk: megalakult szervezeteink mondják el a véleményüket arról, hogy ők mit akarnak. Először is a vállalkozói és az agrárprogramunkat kell véglegesítenünk.

A választások tekintetében az a különös, hogy egykoron a Magyar Kommunista Párt a listás választásokat szorgalmazta, most pedig éppen ezt nem akarják. Ez egy most szerveződő pártnak mindenképpen hátrányos, hiszen nem lehetnek ismert személyiségei, politikusai, szemben az MSZMP-vel. Mi a listás választást tartanánk igazságosnak, amikor a párt programjára lehet szavazni. A Kisgazda Párt mindig nemzeti párt volt, az „Isten, haza, család” jelszóval, és most is az összmagyarság gondjaival kíván foglalkozni. Munkánkat nagyon megnehezíti, hogy – bár 80 létesítményt vettek el annak idején a Kisgazda Párttól – pénz hiányában még nem tudtunk egy központi irodát berendezni.

Szilárd meggyőződése, hogy a Parlament ellenzéki lesz. A kormányzással kapcsolatban viszont még a pártban belül sincs egyértelmű vélemény. Ezt a válságos helyzetet az eddigi kormányok idézték elő, tehát a következő éveket nekik kell vállalniuk. Ezért a Kisgazda Párt a Parlamentben mint ellenzéki párt szerepelne, de koalícióban nem venne részt. Erről persze még vannak viták közöttünk. Abban viszont egy véleményen vagyunk, hogy csak egy folyamatos üléselő Parlament képes igazán ellenőrzést gyakorolni a kormányzás felett.

MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM:

Sok-sok helyi mozgásból lesz mozgalom

Az MDF 17-18 ezres taglétszámával, 300 helyi szervezetével és munkacsoportjaival, egyre ütőkéesebb országos bázissal büszkélkedhet. Lezsák

Sándor költő, az MDF egyik alapítója az elnökség tagja, a legendás lakitelki találkozók házigazdája „civilben” továbbra is tanár a Bács-Kiskun megyei községben.

– Remélem, hogy az MDF tag-ságának nagyobbik részével mondhatom: hiszünk a harmadik, a sajátos útban. Bízunk abban, hogy sikerült megmozgatnunk a falvakat, kisvárosokat. A helyi csoportok, miközben aktívak a helyi közéletben, ellenzéki programunkkal egyre kezdeményezőbbben vesznek részt az országos ügyekben is. Eleinte a központtól várták az irányítást (hiszen az elmúlt negyven év alatt leszoktatták az embereket az önálló munkáról), és most szinte rácsodálkoznak az önállóság lehetőségeire. Nagy örömmel látjuk, hogy nyílnak ki az apolitikusnak bélyegzett parasztemberek, alakulnak meg egymás után MDF-csoportjaik. Gazdaköröket szerveznek, felvásárlótelepeket hoznak létre. A másik próbálkozásunk az Ipartestületek szervezése, amelyek révén eljuthatunk az önkormányzathoz. A kisvárosokban és falvakban alakuló MDF szervezetek előképei lehetnek a jövőbeni helyi önkormányzatnak. Sok-sok helyi mozgásból lesz mozgalom, a mozgalmából politikai erő. Csak ez képes győngíteni, békés úton megszüntetni az egypártrendszert.

Minden politikai szerveződés a társadalom orvosa kell legyen. Mi nem akarunk demagóg ígéretekkel szavazókat toborozni, szeretnénk öt év múlva is szavazóink szemébe nézni. A pontos körismével, észérvekkel és elképzelhető javaslatokkal kell a bizalmat megszerezni. Gazdaságpolitikai programunkon például egy 40 fős szakértői csoport dolgozik, és olyan ember állt mellénk, mint Szelényi Iván szociológus, politológus, akinek a hetvenes évek elején Konrád Györggyel együtt távoznia kellett az országból. Győrben egy kitűnően működő munkacsoportunk már elkészült az egészségügyi programmal, ugyanígy a budapestiek és mások is, ezekből szakmai vitát rendezünk, s majd a letisztult javaslatokkal állunk elő. Nem szeretnénk még egyszer úgy járni, mint a kis-kunmajsai mezőgazdasági vitafórumunkkal, amelyet az MSZMP – mielőtt a program megszületett volna – azzal támadott meg, hogy mi felelőtlen földosztást követelünk.

Nagy gondunk az, hogy nincs napilapunk, ezért nem tudunk nyilvánosságot adni ma még ismeretlen, kiváló személyiségeknek. A napilap indítására részvénytársaság alakult, reméljük, hogy a második országos gyűlésünkön (október 20–22-én) a komplex programunk mellett (gazdasági, egészségügyi, oktatási, szociálpolitikai, kistelepülések helyzete stb.) már ezzel is előállhatunk.

Az időközi választásoknál sok tapasztalatot szereztünk – folytatja Lezsák Sándor. – Kiderült, hogy néhány hónap alatt a szervezetek talpra tudtak állni, képesek voltak arra, hogy megszervezzék a jelölőgyűléseket, jelöltjeink megismertetését. Az MDF elnökségén belül választási munkacsoport, budapesti központunkban választási iroda, minden megyében ügyviteli iroda és országos választási központok (Budapest, Győr, Miskolc, Pécs, Szeged) kezdik meg működésüket. Az álamtól nem fogadtunk el segítséget. Úgy érzem, hogy sok helyi szervezetünkben MSZMP-MDF „párbaj” lesz. Sorsdöntő időszakra készülünk.